

Suguvõsa seadused

Inimese loomiseks maisesse ilma, läheb tarvis kahe inimese energiad – ema ja isa. Teistmoodi pole see võimalik. Ema ja isa taga seisavad omakorda nende emad-isad ja siis omakorda nende eelkäijad jne. Need inimesed, sõltumata sellest, kas nad on elus või surnud, moodustavad ühtse süsteemi, kuhu me kõik kuulume – suguvõsa.

Me oleme oma suguvõsaga seotud läbi oma vanemate ning meil on võimalik sealt ammutada väga suurt energiahulka, seda muidugi juhul, kui meie sidemed suguvõsaga pole rikutud.

Peale veresugulaste kuuluvad suguvõsa süsteemi ka inimesed ja hinged, kes on meie elus põhjustanud mingeid väga tugevaid mõjutusi.

Näiteks:

- suguvõsa süsteemi kuuluvad kõik, kes on sinna sündinud (mina, minu vennad-õed, siia kuuluvad abordid ja iseeneslikud abordid, vara surnud lapsed, ära antud lapsed ja isegi lapsendatud lapsed).
- kõik otsesed sugulased seitse põlve tagasi (vanaemad-vanaisad, vana-vanaisad ja vana-vanaemad ja ettepoole (lapsed, lapselapsed ja lapselapselapsed) koos nende partnerite ja sidemetega ja inimesed, kes on elus tähtsal kohal;
- kõik partnerid, kellega on olnud tugev emotsionaalne või intiimne kontakt (eksmehed-naised, esimene armastus, kõik seksuaalpartnerid);
- kõik need inimesed, kes on aidanud suguvõsal ellu jääda, päästnud suguvõsas kellegi liikme elu, on teinud suguvõsale mõne heateo (päästmised sõjas, andsid nälja ajal kellelegi süüa, tulekahust välja toomine jne.);
- kõik inimesed, kes on põhjustanud suguvõsale mingit kahju, seadnud kellegi elu ohtu või on põhjustanud mingeid muid ebamugavusi suguvõsa liikmetele (vägivallatsejad, vaenlased, mõrtsukad, vargad jne);
- kõik, kellel on olnud eriline saatus – rasked haigused, hullumeelsus, invaliidsus, kummaline või hirmus saatus, tapjad ja tapetud)

Nagu näha, on väga palju inimesi, kes otseselt või kaudselt on meiega seotud ja kellel on meie elus mitte just kõige väiksem roll täita, kellel siis kas positiivne või negatiivne osa.

Paljud neist on lihtsalt abimehed, kes meid selles maailmas hoiavad ja aitavad ning annavad elujõudu. On ka need, kelledega side on lõhutud ning kellega on vaja see uuesti taastada, kes nõuavad, et nad suguvõsa süsteemi tagasi võetaks ja et neid tunnustataks ja et austataks nende just mitte kõige kergemat eluteed. Kui suguvõsas on sidemed korras ja seadusi jälgitakse, siis on elutee suhteliselt väheste konarustega ning õnnelik. Probleemid, tõsised haigused ja õnnetused tulevad meie ellu, kui rikume süsteemi seaduseid ja see juhtub isegi siis, kui me neid seadusi ei tunne.

Millised seadused selles süsteemis töötavad?

Süsteemi kuuluvuse seadus

Kõik, kes kord on suguvõssa liitunud, jäävad temaga alaliseks. Meil puudub võimalus neid omatahtsi endi eludest maha kriipsutamiseks, unustamiseks ega muul viisil eemaldamiseks.

Siia kuuluvad ka iseeneslikud abordid ja abordid ning teised mittesoodsad sünnitustega seotud elemendid, mida tahetaks kiirelt unustada, lisaks veel eksmehed ja naised, intiimpartnerid jne

Nad on kord meie elus olnud ja me jääme nendega igaveseks seotuks. Seda on tarvis teada ning neid inimesi on tarvis austada, sõltumata sellest, millised nad olid.

Asendamise seadus

Kui me mingil põhjusel heidame ühe süsteemis osaleja oma südamest välja ja koristame ära ka süsteemist, siis tuleb talle asendaja ja selleks on suguvõsa kõige noorem liige (laps).

Kuidas see välja peaks nägema?

Näiteks, oli mehel narkomaanist vend, kes suri üledoosi tagajärjel. Kõik eelistasid teda mitte meenutada, fotod temast põletati, temast ei räägitud lastele. Selle mehe peres kasvav poiss ei teadnud oma onust mitte midagi.

Kõik muutus, kui poiss jõudis puberteediikka. Ta sattus halba seltskonda, hakkas koolist puuduma, tarbima alkoholi kuni kuueteistaastasena proovis esimest korda narkootikume. Traagilist lõppu oodates, vaatas isa oma poega ja meenutas kibestumusega oma venda ning temaga toimunut. Mõtted vedamas paralleelele venna ja poja vahele...

Kui aga isa südames oleks olnud koht ebaõnnestunud venna jaoks, kui poeg oleks teadnud onu saatust ja mõistnud, mis teda sellise õnnetu ja traagilise lõpuni viis, oleks ta valinud teise tee. Situatsiooni lahendus – anda onule koht suguvõsas tagasi ja seda iga elava suguvõsa liikme südames. Võtta omaks tema valik ning austada tema rasket saatust.

Hierarhia seadus

See kes tuli suguvõsa süsteemi varem, on eelisõigused nende ees, kes tulid süsteemi hiljem. See tähendab, et vanematel on eesõigus laste ees, vanematel õdedel-vendadel aga nooremate ees. See tähendab, et eksmehed ja naised omavad eelisõigusi nende ees, kes tulid suguvõsasse hiljem.

Kuid, nooremal perekonnal suguvõsas on suuremad prioriteedid, kui eelnevatel.

See tähendab, et on tähtis austada oma vanemaid, austada tuleb ka endisi mehi-naisi ning hoolitseda esimesest abielust sündinud laste eest. Tuleb patroneerida omi lapsi, kuid seejuures kõige prioriteetsemad peavad olema suhted meie partneritega – mehega ja naisega.

Armastuse- ja armastuse korralduse seadus.

Armastuse energia voolab meie eelkäijatelt järeltulijatele, mitte kunagi aga vastupidi.

See tähendab, et kogu oma armastuse energia tuleb suunata oma lastele, mitte aga vanematele. Väga sagedasti teevad seda naised. Kui naisest saab ema oma vanematele, jäävad tema lapsed ema energiata ja see tekitab suhetesse tõsiseid probleeme.

Meie ülesanne on arvestada oma vanematega, neid austada ja seejuures neid kasvatamata ja suhtumata neisse kui lastesse, mitte kohandama neid oma meelte järele.

Andmise ja saamise tasakaalu seadus

Harmonia suhetes on siis kui valitseb tasakaal „võetava“ ja „antava“ energia vahel.

Kui asjad on viltu, siis järgnevad näited on tuttavad pea kõigile:

- inimene ainult annab, olles päästerõngas kõigile täidab ta kõikide soove ja palveid. Ühel hetkel on selline inimene tühi, tal pole enam energiat ja ta hakkab seda teistelt nõutama

- Tänu enda aadressil, mõnede tehtud tegevuste eest. Kui inimene seda ei saa, teeb see tema meele väga kibedaks, kuid kahjuks ei saa ta aru, et põhjustas selle ise oma käitumisega. Tal on väga raske vastu võtta kingitusi, sest ta tunneb end kohe võlglasena ja püüab selle kuidagi tasa teenida. Kui inimene ainult annab ja midagi vastu ei võta, teeb ta teise inimese enda võlglaseks. Ja kui tollel on võlgu inimese ees juba piisavalt, on tal tunduvalt kergem lahkuda, kui hakata neid tagasi tasuma. Nii käituvad sageli nende naiste mehed, kes püüavad igati naisele meele järgi olla – ühel hetkel on võlakoorem nii suur, et seda ei suudeta ka kogu järgneva elu jooksul tagasi anda ja sageli naine ei lase seda ka teha.

- On ka teine äärmus, kui inimene ainult võtab. Ta teab täpselt, mida ta vajab ning seab oma suhted selliselt nagu talle on kõige kasulikum. Ka need suhted on määratud varem või hiljem läbi kukkuma. Ühel hetkel saab teisel inimesel villand, et teda pidevalt ära kasutatakse ning siis saavad alguse solvumised, nõudmised, skandaalid ning suhete purunemised.

Kuidas hoida tasakaalu?

On 2 suurepärast reeglit, mis aitavad suhetes kasvatada kõike, mis on hea ja vähendada vastavalt siis ka halba mõju.

I reegel. Kui me saame kelleltki midagi head, on meil tarvis talle anda tagasi pisut rohkem, kui saime. Näiteks ostis mees naisele uued kõrvarõngad, naine aga valmistas talle lemmiktoidu ning kattis lisaks veel ka ilusa laua.

Tähtis on tagasi anda just PISUT rohkem, et andmine-saamine oleksid võrdväärised. Kui naine iga mehe poolt öeldud hea sõna peale tormaks kohe elamist läikima lööma ja uhket õhtusööki valmistama, riideid pesema ja

püüdma kõikvõimalikul viisil olla eeskujulik naine, siis mees sõnadest kaugemale ei lähegi, sest naine hindas end liiga odavaks. Mees, saades vastu pisut rohkem, püüab aga ikka ja jälle naisele rõõmu valmistada.

Mida teha, kui inimene teeb meile haiget? Teha talle veel valusamini tagasi? Sel puhul hakkab valu kasvama nagu lumepall. Selleks on vaja tagasi anda pisut vähem.

II reegel. Kui saame kelleltki midagi halba, peame talle tagasi andma pisut vähem halba. Siis hakkab see vähenema ka suhetes.

Näiteks kui keegi bussis astus teile kogemata valusasti varba peale ja te kukute üle kogu busi karjuma, milline närakas küll see astuja on ja kuidas maa küll sellist üldse kanda suudab, siis tekitab see astujas lisasoovi teid jalahoobiga bussist välja lennutada. Piisab, kui astujale öelda, et tegite mulle haiget, mul oli väga valus.

See tasakaal peab valitsema kõiges – tööl, perekonnas, suhetes sõprade ja teiste inimestega.

Kui alluv lubab ülemusel enda peale välja valada kogu temas pulbitseva halva meeoleolu, siis mingit positiivset arengut sellega ei kaasne. Tähtis on ülemusele öelda, et too käitub lubamatult. Kui on tarvis midagi ütelda, siis tehakse seda nelja silma all ning kogu suhtlus peab olema teineteist austav.

Kui inimene töötab palju ning saab väikest tasu, ei tasu oodata, et teda väärikalt hinnataks. Vastupidi, neid inimesi ei austata ning koondamisnimekirjadesse satuvad nad esimestena.

Kui olete oma sõprade ja töökaaslaste probleemide jaoks lihtsalt päästevest ja te ei suuda nende poole pöörduda, kui ise abi vajate, siis tähendab te ainult annate ja sõprus kui selline ei paku teile midagi vastu.

Välja elamata emotsioonide seadus

Iga välja elamata emotsioon (raev, hirm, rõõm, kurbus jne) hakkab otsima väljapääsu ning teeb seda seni, kuni tekib situatsioon, kus ta saab võimaluse ilmuda.

Me oleme elavad inimesed ja meile on omane kogeda erinevaid emotsioone, milledest mõned pole just kõige meeldivamad. Meil on tarvis õppida neid üle elama ja ilmutama, mitte aga endasse peitma. Vastasel korral nad väljenduvad probleemide või haigustena ning me tassime endaga kaasas koormat, saamata aru, et oleme ise selle koorma endale loonud. Kurbus, mis ei leidnud väljundit kui lähedane suri, raev, mis tekkis kui lähedane meid reetis... Selliseid situatsioone on terve suur hulk ja kui hakata olukorda lahendama, siis tuleb väga selgelt välja, milline emotsioon peitub ühe või teise probleemi varjus.

Ühel hiljutisel konstellatsioonil, kus osalesin asendajana, tundsin ühtäkki tohutut kergendust, kui ulusin nutta kliendi surnud isa kohal – minusse olid sisse jäänud kurbusehetked oma üsna hiljuti surnud vanematest ja alles konstellatsiooni tehes ning olles teise inimese rollis, suutsin sellest emotsioonikoormast vabaneda. See koorem aga oli juba hakanud minu tervist mõjutama...

Ilmselt on paljudele tuttav, situatsioon, kus naine kaotab järjest mitu lähedast ning jääb seejuures „vaprats ja tubliks“. Kuid, lähedaste kaotused korduvad

ühel ja samal põhjusel – naine ei luba endale täisprogrammiga langemist hüsteeriasse, oma mure ning leina välja näitamist ning -elamist. Seda oleks talle aga hädasti tarvis, sest siis lõppeks aeglane suremine ja ta saaks täiel rinnal elama hakata.

„Mehed ei nuta!“... pole aga mõtet kommenteeridagi. Selle loosungi all on üles kasvatatud enamik meessoos esindajatest

Autor: Tatjana Plotnikova

<http://www.econet.ru/articles/69242-rodovye-zakony-kogda-prihodyat-neschastya>

Suguvõsa karmalised ülesanded

Kui ühes suures perekonnas elavad koos vanaisa, vanaema, ema, isa, poeg ja tütar (või ka teised sarnased pered), tähendab see seda, et nad olid ka eelmises elus perekond, kuid omavahelised sidemed tõenäoliselt olid teistsugused.

Miks see niimoodi juhtub? Teie tegu – nii on kord Universum üles ehitatud – halb või hea, tuleb teie juurde tagasi. Seetõttu on teie poegadel-vanaisadel, tütardel-emadel teie ees omalaadne võlgnevus, nagu ka neil teie ees. Perekonna eesmärk on maksimaalne hingeline lähenemine, luua pere liikmete vahele väga soojad suhted ning läbi töötada suguvõsas olev probleem, milline on alati olemas. Millised siis need probleemid on?

Näiteks: ema on tahumatu ja ei armasta oma lapsi ja ka üks tema tütardest ei armasta lapsi ja on tõenäosus, et ka selle tütre lapsed kasvavad sellisteks. Eesmärk: keegi naistest peab selle niidi katki tõmbama ning hakkama omi lapsi armastama. Kui see on toimunud põlvest põlve, siis üksinda tal vaevalt õnnestub selle resultaadi kinnistamine ning lõpetama peavad selle ahela tema lapsed.

Varja – halb ema. Tema tütar Galja – halb ema, Galja poeg Misha – halb isa ning abiellus Dashaga. Dashal aga omakorda: vanaema – halb ema ja ega Dasha isegi, kes teab mis armastava ema musternäidis pole.... Nüüd sünnib aga Dashal-Mishal laps (kaks sarnase probleemiga suguvõsa liitusid), kellel on KOHUSTUS oma suguvõsa programm läbi töötada ja tegelikkuses veel kahe suguvõsa sarnane programm.

Kui laps seda kohustust täita ei suuda, saab kogu suguvõsa karistuse. See tähendab, et Galjad-Valjad jt, oleksid pidanud täitma selle ülesande igaüks isiklikult, kuid arvestades, et aega on möödunud palju ja suguvõsa uued emad on samasugused nagu nende endigi emad, muutus see ülesanne suguvõsa ülesandeks ja kui kaks sarnase ülesandega suguvõsa liitusid, on sellel lapsel roll, mis peab kokku koguma ja lahti harutama mõlema suguvõsa võlad. Hiljem muidugi on sel lapsel kergem, kuid need teised peavad sellegipoolest omad küsimused ära lahendama. See laps aga oli suguvõsade jaoks omamoodi Kristuseks. Ehk siis, kui võimaliku negatiivse programmi karikas sai täis ja hakkas üle ajama, võttis laps endale Lunastaja Kristuse rolli.

Suguvõsa probleeme lahendavad nii ehk teisiti kõik „suure pere“ liikmed. See pole kogu suguvõsa, kuid on üks tema harudest: lastega perekond ja kui

lapsed kasvasid suureks, siis ka nende perekonnad, kui nad hoiavad tihedat sidet. Näiteks perekonnas puudub oskus anda oma lastele armastust ning on selgelt näha, et üht last hoitakse enam, kui teist. Edasi tulevad nendel lastel omad pered, kus valitseb täpselt samasugune kord (põhjuseid olukorra tekkeks on n+1).

Seejuures teine põlvkond hakkab looma perekondi just selliste inimestega, kellel on ka taoline programm. Koos lastega on neil täpselt samasugune ülesanne.

Miks nii juhtub? See on meie endi inerts – me ei taha ega suuda end lahti rebida harjumuseks kujunenud käitumismustritest. Me oleme lastena harjunud vanematelt saama teatud kindlaid emotsioone ning peaaegu alati kingime need emotsioonid edasi omadele lastele ning käitume nendega nagu meie vanemad meiegagi käitused. Isegi kui laps ütleb: „Ma mitte kunagi ei löö oma lapsi!“, kasvatab ta neid ikka stiilis, kuidas tedagi on kasvatatud. Negatiivseid emotsioone on meil kergem kultiveerida, sest need ei nõua tööd ega pingutust. Peamine aga mida meie lapsed ootavad on anda neile soojust ja toetust. See on meie peamine funktsioon! Sagedasti ei tule me selle ülesandega toime, arvates, et peame lapsele veel ka elamist õpetama – poeg tahab saada tuletõrjajaks... Missmõttes!!? See amet pole ju prestiižne! Tütar aga peab kindlasti abielluma rikka mehega jne jne. Me kahjuks ei taipa, et meie laps on meist tunduvalt targem ning parem, kui me ise.

Loomulik valik on globaalne programm ja nii võtab meie laps ühelt vanemalt terase mõistuse, teiselt tugeva tahtejõu, kolmandalt esivanemalt iseloomu, seitsmendast põlvkonnast aga paranormaalsed võimed. Iga peresse sündiv uus laps erineb eelmisest. Lapse geenidesse kirjutatakse eostamise hetkel vanemate mälestused kõikidest kogutud kogemustest, tegudest, emotsioonidest jne. Seepärast ongi ühe pere lapsed sageli kardinaalselt erinevad ja seetõttu saabki inimest nimetada iseõppivaks arvutiks.

Meie probleem seisneb aga selles, et me ei usu väikese inimese tarkusesse, no ja suure omasse pahatihti ka mitte. Me arvame, et teame paremini, kuidas ühes või teises situatsioonis käituda. Just sellel usaldamatusel ehitatakse üles peamised karmalised probleemid vanemate-lastete suhetesse. Kui me õpime lihtsalt usaldama ja armastama, toetama ja olema kannatlikud, on kõik ülesanded võimalik kerge vaevaga lahendada, kuna on olemas peamine – teineteisemõistmine ja kontakt. See on see, mille suunas iga vanem peab püüdlema. Pöörake tähelepanu probleemidele, mis on sarnased teie vanematega. Just need on vaja lahendada esmajärjekorras. Vastasel korral hakkavad nad süvenema.

<http://econet.ru/articles/64884-karmicheskie-zadachi-vashego-roda>

Suguvõsa vägi. Inimesele omane jõud.

On olemas üks eriline jõud, mis on inimesele omane tegelikult on see jõud omane kõigele elavale planeedil Maa.

See on suguvõsa vägi. Paljud ilmingud meie maailmas on tänase päevani üks suur mõistatus. Neist rohkem teada saades saame me muuta oma elu stsenaariume, mis on kirja pandud võibolla juba sajandeid või aastatuhandeid enne meie sündi. XXI sajandi ilutööstus propageerib kortsuvaba elu ja igavest noorust. Kuid ajast aega on perekondades hinnatud rohkem seda, kelle suguvõsa vanus kaugemale aegade algusse ulatub, kui seda, kes noorem ja kes ilusam.

Samasugune „pettus“ kehtib ka mõistega vägi. Milliste tundemärkide järgi on võimalik hinnata inimese väge? Lihaste ümbermõõdu järgi? Kõrge ametikoha järgi? Auto margi järgi? Kõik see on tegelikkuses bluff ja illusioon. Tõeline vägi, sügav inimlik tarkus peitub hoopis teistes asjades.

Alles siis kui soojad ja pehmed lapsekäed võtavad su kaela ümbert kinni, tunnetad sa elu täiuslikkust, mida ei suuda pakkuda ükski noorendav kreem või briljandiga sõrmus ja vanaema küpsetatud pannkookidele vastu ei saa ükski maailma delikatess.

Põlvkondade eesmärk

Meie eelkäijad on suguvõsa hoidjad, meie lapsed on suguvõsa jätkajad – see on meie reaalne jõud. Igaüks meist on lüli põlvkondade ketis, geneetilise mälu ja erilise hingemälu kandja. Suguvõsa sügavusest saame me sõnumeid ja nõuandeid, kuid enamikel juhtudel ei saa me neist aru ning ei oska kasutada ning seetõttu kaotame suure hulga energiat. See informatsioon on šifreeritud käitumisse, emotsionaalsesse häälestatusse ja isegi vanasõnadesse ja kõnekäändudesse, mida peres tarvitatakse. Me oleme neist läbi imbunud ja sageli isegi ei taipa, kuidas need meid tegelikult juhivad: üks juhitakse kuulsuse teele, teine materiaalse edukuse rajale, kolmas üksindusse... “Igaüks on oma õnne sepp”, – ütleb ema tütrele ja tüdruk, sattudes keerulisse situatsiooni, ei kaota pead ja ei hakka hädaldama, sest ta teab, et tema saatus ei sõltu mitte asjaoludest, vaid tema tegudest. Vastupidine: „Mis parata, selline on saatus” – kujutage nüüd ette, kuidas käitub inimene, kelle peres oli kombeks söögi alla ja –peale sellist kõnekäändu kasutada.

Luukere riidekapis

Sündmused, mis toimusid meie esivanematega, jätavad emotsionaalse pitseri kogu suguvõsa energeetikale. Kui asjade kulgu jälgida, siis paljudes peredes toimetavad pärandiks saadud eluprogrammid: "aastapäeva sündroom" - mehed surevad teatud kindlas vanuses; teadvustamatud kordused - lahutus naise initsiatiivil... Mõned enamprobleemsed sündmused, millest targu eelistatakse vaikida (abieluvälised suhted, salaja raha kogumine...) need programmid muutuvad saladusteks ja „aetakse“ teadlikkuse tasandilt alateadlikku tasandisse. Jungi teooriale tuginedes jätkavad need „luukered riidekapis“ oma elu, kuigi avalikult ei räägi neist keegi ja mõjutavad järeltulijate elu. Seejuures toimetavad alateadvusest tulevad seadistused ja programmid tunduvalt võimsamalt ja purustavamalt.

Juurteta inimene

Nii kutsutakse heidikuid ja inimesi, kes ei mäleta omi eelkäijaid. Täna saab selliselt kutsuda ka inimesi, kes teadlikult ütlevad lahti oma eelkäijatest ja kaotavad seeläbi suguvõsa väe, see tähendab, et need inimesed kaotavad ka oma jõu. Meenutage ajaloost fenomeni - kõige raskematel aegadel pöörduakse esivanemate väe poole. II maailmasõja ajal alustas Stalin oma pöördumist sõnadega „õed ja vennad“, sel viisil mõjutas ta põlvkondade emotsionaalset mälu ning inimesed tajusid alateadlikult jõudu, mis tuli nende selja taga seisvatelt esivanematelt.

Edukuse programm

Õnnetu isiklik elu, kroonilised haigused, finantsilised kaotused - see kõik võib olla negatiivse karmalise programmeeringu tagajärg. Meditsiiniline statistika kõneleb, et 80% elanikkonnast kannatab seljaprobleemide käes. See on esimene märk, et kehas energia ei tsirkuleeri enam õigesti (selgroog on meie energeetiline telg) ja katkenud on side oma suguvõsaga.

Selleks, et mõista ning aru saada oma suguvõsa programmist, on esmalt tarvis meenutada ja teadvustada, mis toimus teie eellastega, kuidas nad elasid, mille poole püüdsid jne. Rääkige oma vanemate ja vanavanematega, küsige oma esivanemate kohta, meenutage kõiki omi sugulasi. Võibolla pole kedagi neist enam elavate kirjas aga tema sõnad kõlavad ikka veel teie kõrvus. Kuidas oma suguvõsa programme ümber kirjutada? Eksisteerib mitu võimalust. Valige, mis teile rohkem meeldib:

Ühendav niit. Istuge ja sulgege silmad ning püüdke oma esivanemast luua kujutluspilt. Seda negatiivset iseloomuomadust mida te kopeerite, kujutlege niidina mis ühendab teid ja esivanemat. Lõigake see niit mõttes katki.

Ümberhäälestus. Häälestage end ümber teisele suguvõsa liikmele. Näiteks on teie suguvõsas täditütar, kes on ilmale toonud kuus last ja paluge mõttes, et ta aitaks teil last eostada. Või on suguvõsas teada mõni vana-vanaisa, kes oli edukas kaupmees – paluge teda, et ta aitaks teil majanduslikest raskustest üle saada... jne. Otsige oma suguvõsast inimesi, kes tulid kergelt oma probleemidega toime ning paluge neilt mõttes abi, et nad aitaksid ka teid probleemidest üle saada.

Uus kangeline. Te ei suuda ühtki reaalselt sugulast ette kujutada? Mõelge ta välja. Too oma suguvõssa edukas ärimees või meeliülendavalt kaunis naine. Ühenduge mõttes oma reaalsete esivanematega ning lülitage väljamõeldud isik energiast oma suguvõsa energiasse. Kujutage suurt valgusvälja, kus viibite teie ja teie esivanemad. Uus isik siseneb valgusvälja, milles asute teie koos esivanematega. Nüüd on teil olemas võimas liitlane ja abimees.

Alati ühenduses

Ainult teist sõltub, kui tugev on teie side oma suguvõsaga.

- Mida rohkem sugulasi te suudate meenutada, lülitage nad oma „usaldusringi“, seda tugevamaks saate. Te tunnete seda. Tunnetage energia, enesekindluse ja jõu juurdevoolu.
- Looge pere fotoalbum. Pange sinna nii vanad kui ka uued fotod ning meelitage ka lapsed selle tegevuse juurde. Põlvkondade vahelise side taastumine saigi alguse!
- Hoidke sidet elavate sugulastega ja suhelge nendega. “Veresidemed” toidavad teid kõige vägevama energiaga.
- Meenutage oma eelkäijaid, rääkige perekonna lugusid, leidke esivanemate tugevaid ja positiivseid iseloomuomadusi ja oskusi.
- Suhelge rohkem lastega, rääkige neile pere edulugusid. Lapsed on teie soo jätkajad ja sellest, kui lähedased ja hingestatud on teie sidemed lastega, sõltub nii laste kui ka suguvõsa saatus tervikuna.
- Viibige sageli oma sünnikohas. Tehke seda isegi siis kui seal enam mitte kedagi ei ela või kui isegi maja pole alles. Maa ise toidab teid energiaga – see on ju teie kodumaa.

Suguvõsa vägi – teie nähtamatu tugi, mis aitab toime tulla ebameeldivustega ning lahendada keerulisi situatsioone. Seetõttu on tarvis seda jõudu toetada ning taastada ja edasi anda järeltulijatele põlvkondadele – siis on teie laste rada sirge ja kerge.

Psühholoogi kommentaar:

Meie aja kangelane

Inimene, kes ei mäleta ega austa oma eelkäijaid, on nagu juurteta puu. Tal puudub kindel vundament, millel ta seisab ja millele toetub. Olmetasandil teeb ta palju vigu, sest teda ei huvita vanavanemate kogemus. Muidugi võib väita, et see on teatud vabadus, kuid kõigel sellel on ka teine pool – jultumus ja agressiivne käitumine .

Inimesed, kes mäletavad omi esivanemaid ja hoiavad nende mälestust ning perekondlikke lugusid tunnevad end tunduvalt enesekindlamatena. Need pered on väga tugevad ning jäävad ellu ka väga keerukates olukordades.

Tunne, et sa oled suguvõsa esindaja, tõstab austust, eneseväarikust ja uhkust iseenda suhtes. Sellise suhtumisega inimene, minnes laia maailma, transleerib seda edasi teistele inimestele ja seetõttu võetakse teda kui edukat inimest.

Inimene, kes end suguvõsast lahti ühendab, justkui nürrib ennast ja seetõttu ei suuda saavutada neid kõrguseid, mida ta oleks suutnud esivanemate toel saavutada.

econet.ru

Tõlge: Mati Rebane